

GUNNEL WÅHLSTRAND**Ålder:** 49 år.**Gör:** Konstnär.**Familj:** Maka Jenna, musiker, och dotter.**Bor:** Färingsö utanför Stockholm.**Bakgrund:** Sedan examen från Kungliga konsthögskolan 2003 ingår hennes verk i en rad privata och offentliga samlingar, som Göteborgs kultur-nämnd, Malmö konstmuseum, Moderna Museet, Statens konstråd, Nordiska Akvarellmuseet och Uppsala konstmuseum.**Aktuell:** Ny utställning på galleri Andréhn-Schiptjenko i Stockholm. Pågår till den 11 november.**Frukost:** En snabb kaffe och rostad ostmacka innan mötet hos konservatorn Lotta Möller på Rådmanngatan. "Där inne får man inte dricka kaffe, så försiktiga är de med verken."

FOTO: JACK MIKRU

STORFORMAT. Hos konservatorn Lotta Möller i Stockholm monteras målningarna på handmålat bakstycke innan de ramas.

Konstprofilen skyndar långsamt

I över två decennier har konstnären **Gunnel Wählstrand** skapat realistiska tuschmålningar av fotografier. Hennes fyra nya verk har tagit ett år att skapa.

» Du målade länge av fotografier av dina familjemedlemmar, bland annat din pappa som gick bort när du var ett år. Senare ersattes den bildvärlden av landskap. Vilka motiv gör du nu?

» Mina nya verk är tre målningar av foton som jag tagit med mobilen vid vattent kring vårt sommarställe i Strömstad. Och så ett foto som jag tagit av en porträttmålning på min mormor. Den hängde i hennes hem och jag tittade på den mycket som barn. Den är lite konstig i sammanhanget. Men nu efteråt slog det mig att den kanske är början på allting. Men jag har ingen aning om hur de fyra verken i utställningen hänger ihop.

Dina verk är målade med en oerhörd precision. Hur vet du när en målning är klar?

» Det bara känner jag. Plötsligt är jag helt ointresserad av verket och har inget där att göra längre. Då får min sambo **JENNA** komma in och titta. Hon är den första jag släpper in i ateljén. Vi har varit tillsammans i 25 år och hon är min största kritiker. Målningen existerar inte förrän hon har tittat på den, och förhoppningsvis tyckt om den.

Du arbetar ofta med dina verk under en väldigt

lång tid – de fyra aktuella under ett helt år. Det måste kräva ett stort tålamod?

» Ja, i ateljén får saker ta tid – det är som att jag befinner mig i en annan dimension där inne.

Har du tålamod i ditt övriga liv?

» Inte alls. Tvärtom är jag en rätt stressad och rastlös person. Jag önskar att jag hade det i andra sammanhang också. Som i mitt föräldraskap exempelvis. Nu ska jag faktiskt gå en kurs i hur man blir en bättre förälder, hur man väljer sina strider och sådant, haha.

Du flyttade från Stockholm till landet rätt nyligen. Hur har det påverkat dig?

» Jag har ett annat lugn och fokus. Jenna, som är musiker, och jag har byggt varsin ateljé på tomten så vi har hela våra världar där ute. Men så har vi ju vår dotters skola som vi åker fram och tillbaka till. Och Färingsö konditori där de spelar världens lugnaste jazz. Det ligger vägg i vägg med mitt gym och jag dras liksom in där automatiskt. Så länge jag har ett gym och ett fik går det jättebra att bo på landet.

Du är representerad av galleri Andréhn-Schiptjenko. Hur viktigt är det att ha en välnomerad gallerist?

» Helt avgörande. I alla fall som nyetablerad konstnär. Det skulle vara fruktansvärt att representera sig själv och behöva ragga köpare och åka runt på olika mässor. Mitt galleri är min sköld utåt. De har ett enormt tålamod med mig.

Hur upplever du Sveriges samtida konst-klimat? Är det något du känner dig delaktig i?

» Nej, jag är eventuellt den sista personen att fråga om det. Jag är avskämdad och omedveten om det som pågår i konstvärlden. Jag är inte ens på sociala medier. Eller, jag laddade ner Instagram nyligen för att kunna följa min dotters lärare som lägger ut saker från skolan ibland. Hon är den enda jag följer.

Går du inte på några utställningar?

» För sällan. Men jag hänger mycket på Berwaldhallen – för mig är musik den största konstnärliga upplevelsen. Jag lyssnar alltid på musik när jag målar. Soundtracken till mina senaste verk är **DAPHNE ORAM**. Hon var en engelsk kompositör som skapade elektronisk musik och en teknik kallad 'oramics', bland annat för BBC under 1950-talet. Hennes låt, eller snarare loop, *The Ocean* har jag säkert lyssnat på tio gånger per dag det senaste året.

Om du fick äga ett verk av en annan konstnär, vilket skulle det vara?

» Det vet jag exakt – *Den sjuka flickan* av Edvard Munch. Den finns i flera utföranden och jag såg en av dem på en utställning i Wien. Kompositionen av färgerna ... den var så fantastisk och gripande. Tårarna bara sprutade. Ett annat verk jag gärna skulle äga, som också är mer realistiskt, är ett av **LOVISA RINGBORG**. Jag såg nyligen hennes utställning på Cecilia Hillström Gallery. Fick ha-begär!"

KONSTKOLLEGA. Lovisa Ringborgs verk skapar ha-begär.